

Téli mese

2011 december 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Szeretettel emlékszem azokra a régi Karácsonyokra. A lány fenyőillatra és a cserépkályhában pattogó tűz jellegzetes hangjára. Kisgyerekként élveztem a szoba meleget adó biztonságát, s szinte minden este fenyőágot rajzoltam a bepárasodott ablakra, majd boldogan néztem, hogy kint az utcán nagy pelyhekben hull a hó.

Az utcát övező lámpácskák sárgás fénye varázslatosá tette a hótól megduzzadt utcát és a járda mellett parkoló

kocsikat. Órákig tudtam így, egy nagy hímzett párnára könyökölve, ablaküveghez tapadt orral bámulni a számomra mesebeli világot. Álmodozni, és szabadon repülni fent a magas égen, hiszen a képzeletem könnyű szárnyakat csatolt rám minden este.

Felröppentem a közeli templom tornyára, együtt néztem az eget a bóbiskoló bölcs bagollyal, aki ott fönt lakott az elhagyott torony boltíves ablakában. Csak én ismertem őt egyedül. Számtalanszor együtt hallgattuk, a toronyból a háztetőn settenkedő puhajárású macskák éjszakai szonettjét. De sokszor beszélgettem a délután épített Miska nevű hóemberrel és természetesen a hét Télmanóval, akik varázspálcájukkal néha a fejemre koppintottak, amikor elcsentem néhány finom diót, miközben ők fáradhatatlanul csomagolták az öreg Mikulás puttonyába szánt ajándécsomagokat. Szerettem a telet. Ilyenkor Édesanyám ilyenkor úgy engedett el az egyébként nem túl távoli óvodába, hogy kezembe forró gesztenyét rakott, ne fázzon, amíg beérek. Útközben, mikor már nem láthattak otthonról kinyújtottam a nyelvem és élveztem, ahogy a hatalmas hópelyhek elolvadnak rajta. Mindig izgatottan vártam az estét, hiszen akkor megmozdult minden, életre kelt a mesevilág. Táncolhattam a hóban a Télmanókkal, és ha több havat akartam, persze a bölcs bagoly tanácsára megrángattam a Mikulás szakállát, s azon nyomban szakadni kezdett a hó. Akkor minden olyan más volt, minden jó volt. Nem voltak rosszak. Az emberek boldogok voltak és szerették egymást.

Azóta felnőttem, Télmanók sincsenek és Miska a hóember is elolvadt már. De amikor elmegyek a közeli templom mellett, s felnézek a tornyának a boltíves ablakára mindig köszönök a bölcs bagolynak, hiszen tudom, hogy ő mindent lát és csak akkor boldog, ha szépen emberül viselkedem. Kinézek az ablakon most is tél van hideg, csend és hó. Behunyom a szemem és elmosolyodom és látom a Télmanókat táncolni a porhanyós havon.

ÁLDOTT, BÉKÉS, BOLDOG KARÁCSONYT KÍVÁNOK A SZERKESZTŐK ÉS AZ EGÉSZ FLAG CSAPAT NEVÉBEN MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

Csépányi Balázs

főszerkesztő

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

www.magyarmenedek.com

